

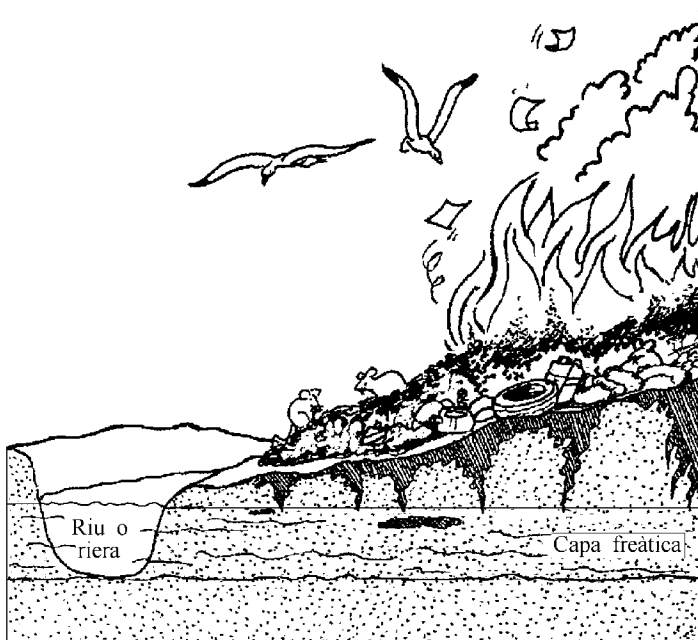
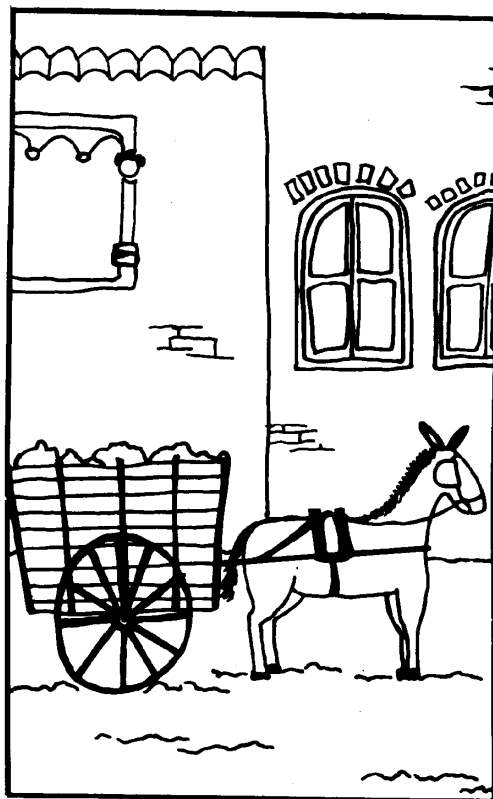
3.1.1 ABOCADORS INCONTROLATS

Si féssim un cop d'ull a la història de les deixalles veuríem que, en els **nuclis de població petits** i gairebé autosuficients, les deixalles eren principalment orgàniques i anaven a parar als animals o al femer. Era una bona forma de reciclar ja que els fems servien per **adobar els conreus**, tancant així el cicle de la matèria.

Quan les **ciutats** comencen a créixer es comença a fer la **recollida de deixalles**, a vegades eren els mateixos pagesos que la feien a canvi de poder fer més gran el seu femer i així poder adobar millor la seva terra.

Modernament apareixen gran diversitat d'envasos que no es composten i aleshores comencen a proliferar els abocadors. Inicialment abocadors prop dels nuclis urbans on el **carro de les escombraries** pogués arribar amb facilitat, moltes vegades prop de rieres o torrents i sense cap control.

Més endavant la recollida ja es feia amb **camió** i els abocadors es van anar allunyant del nucli urbà. Eren abocadors on les deixalles no rebien cap tractament. El fum, la pudor, les rates, els incendis forestals ... eren els problemes habituals que ocasionaven.

Al Bages no és fins a l'abril de **1985** quan es posa en funcionament **l'abocador comarcal controlat**, en el qual ja es compacten els residus i es recullen els lixiviats. A partir de la posada en marxa d'aquest abocador comarcal, de mica en mica es van clausurant tots els abocadors, ara anomenats incontrolats, que hi havia arreu del Bages.

L'abocador obert al 1985 s'hi van dipositar residus fins al març del 99, quan es va obrir el nou.